

[Dohrmann]

Kun én person her i folketinget kan siges at have holdt sin sti ren. Det må jeg rose forhenværende trafikminister hr. Risgaard Knudsen for. Han tog konsekvensen. Han så, hvad det var for en mudderpøl, og hvor lidt støtte han kunne forvente fra folketings side til at få forholdene ændret. Hr. Risgaard Knudsen gik som bekendt af, og det synes jeg vitterlig vi på tværs af partiskel skal tage hatten af for, for den handling gjorde vel nok, at nogle, om ikke af lyst, så i hvert fald følte sig presset til at gå ind i denne sag for virkelig at få ændret nogle af disse forhold.

Hele debatten her i dag, hvor man står og læser op af beretningen fra kommissionsdomstolen og kommer med nogle citater fra det ene eller det andet sted, er en gang snak for ligesom at dække over det hele, få det hele begravet. Nu oplever vi minsandten, at en lang række partier ved hr. Ole Espersen fremsætter et dagsordensforslag, som har støtte fra regeringspartierne, og vi har hørt, at så galt VS og de radikale vil stemme for forslaget.

Der bliver fremsat et dagsordensforslag, der går ud på, at udvalget for forretningsordenen skal overveje, om beretningen om undersøgelsen af visse forhold vedrørende post- og telegrafvæsenet bør give tinget anledning til yderligere drøftelser eller beslutninger. Magen til gang udenomssnak tror jeg næsten ikke man kan blive udsat for. I mange, mange år har folketinget kendt forholdene. Man ved, hvad der er sket, man kender de store uregelmæssigheder, der er begået, og nu henviser man det bare til udvalget for forretningsordenen. Så kan man sidde og snakke lidt om det deroppe, og så ender det sandsynligvis med, at man kommer med en eller anden pæn udtalelse à la hr. Arne Melchior i retning af, at nu går det godt i postvæsenet.

Vi må konstatere i dag, at lighed for loven eksisterer ikke. Når en arme mand er så uheldig at glemme at tænde sin cykellygte eller rense sit fortov for sne, skal ordensmagten nok være der. Men når man kommer op på et tilstrækkelig højt plan – her tænker jeg selvfølgelig på ministrene – renvasker folketinget hinanden. Det er noget, der har været fuld enighed om partierne imellem, lige siden pressen begyndte at afdække denne skandale. Hvis det så blot havde været den eneste sag, men vi har jo en dagpengeskandale liggende. Vi har en RF 2-sag, som man på samme må-

de prøver på at feje ind under gulvtæppet og simpelt hen renvasker hinanden.

De ting, der foregår her, virker ikke befordrende for retsbevidstheden. Det er undergravende. Det viser, at bare man er placeret højt nok, bare man er medlem af et stort parti, som vel at mærke bør være et af dem, man i almindelig omtale kalder ansvarligt, så sker der ikke noget, uanset hvor meget man end har siddet og sovet eller simpelt hen ikke har haft overblik over de ting, man har haft med at gøre. Det er flovt, og det er undergravende for retsbevidstheden.

Må jeg så sige til trafikministeren, at jeg synes også, det var en meget underholdende tale. Den havde ikke ret meget med forespørgselsdebatten som sådan at gøre.

Ministeren er så glad for, at der er orden i postvæsenet, og prøver ligesom på at tage æren for det. Ja men vi glæder os alle sammen over, at det går bedre med postudbringningen. Men hvis man tager æren, må man også tage ansvaret. Jeg står her med Berlingske Tidende fra i dag, og der står, at i går lå der 268.000 udenlandske breve over, og i fredags lå der 450.000. Min bemærkning skal forstås således, at hvis ministeren vil have æren for de positive ting, der er sket, så må ministeren også have ansvaret for de fejl og de forsømmelser, der åbenbart foreligger her. Det var altså 450.000 udenlandske breve, der lå over i fredags.

Jeg vil ikke sige mere, blot slutte med endnu en gang at sige, at det er beskæmmende, at vi ikke har lighed for loven her i Danmark. Denne sag og de ord, der er faldet her i dag, og som sandsynligvis bliver afsluttet med, at hr. Ole Espersens dagsordensforslag bliver vedtaget, virker undergravende for retsbevidstheden. Vi har ikke lighed for loven.

(Kort bemærkning).

Nør Christensen (CD):

Det ville være rart, om man kunne have sagt, at man lyttede med en ganske særlig interesse til hr. Dohrmann. Jeg siger udtrykkeligt, at det ville have været rart, om man kunne sige det, men det kan jeg desværre ikke.

Jeg kan ikke dele mange af de synspunkter, hr. Dohrmann fremkom med. Det er den sædvanlige lektie fra den kant. En byge af,